

time, increases employment and improving the living standards of the local population, enriches the socio-economic infrastructure and interregional cooperation countries and peoples.

The hotel industry, as an integral element of the tourism industry, not only contributes to the fulfillment of the above-listed functions of tourism, but also creates prerequisites for their development and enrichment. The development of hotel enterprises largely determines the availability of tourist resources, which is especially important for some categories of the population, such as people with disabilities, pensioners, young people, low-income families, etc. The hotel industry as a type of economic activity includes the provision of hotel services and the organization of short-term accommodation in hotels, campgrounds, motels, school and student dormitories, guest houses, etc. The main segments of the hotel sector are: chain hotels, mini-hotels, apartment-hotels, boutique hotels, hostels, condohotels, departmental hotels, motels, hotels at airports, service apartments.

The hotel business attracts entrepreneurs for many reasons: relatively small start-up investments, growing demand for tourist services, a high level of profitability and, accordingly, an average payback period. Over the past 3 years, thanks to the increasing flow of tourists, the global hotel business is experiencing real growth - hotel loading and accommodation costs have increased markedly, hotel companies have expanded their presence around the world. The Russian hotel industry, which by world standards is poorly developed, is also growing rapidly.

It is increasingly possible to meet with the opinion of specialists that the hotel business is one of the most attractive and profitable in terms of investments, along with the business in the field of Internet and IT technologies.

Thus, the hotel business is one of the main components of the development of both internal and external tourism, the psychological aspects of tourism, such as satisfaction with a trip and a high assessment of the organization of tourists' stay in a particular country, depend on the quality of service of services. There are many approaches to the segmentation and classification of hotels, some of which do not fully characterize the modern hotel market or contradict each other, therefore for the further development of the hotel business, its new types and forms, it is necessary to improve the legislative framework that takes into account the specifics of functioning of all forms of the hotel business.

Bibliography:

1. Fedorov R. G. Hotel business as a component of the modern tourism industry // Young scientist. - 2013.
2. <https://abiturients.info/ru/oblast-znaniy-new/24-sfera-obslyuzhivaniya/241-gostinichno-restorannoe-delo>

Научный руководитель: заведующая кафедрой «Маркетинг»,
доцент Годжаева Эльмира М.

К.Ю. Кожечка, В.І. Новикова

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

СПЕЦИФІКА ВЕЛОСИПЕДНОГО ТУРИЗМУ, ЙОГО ПІДВИДИ

Велосипедний туризм передбачає подолання маршруту активним способом, покладаючись лише на свої власні сили, реалізуючи вміння і навички їзди на велосипеді. Під час велоподорожей туристи знайомляться з природою, культурою, історією країни. Вони дають їх учасникам фізичне і моральне задоволення, сприяють зміцненню і нормалізації здоров'я (м'язова система ніг, дихальна і серцево-судинна системи організму), духовному збагаченню, чудово знімають стресові навантаження.

У велосипедному туризмі, де велосипед слугує головним або єдиним засобом пересування, маршрути прокладаються з можливістю повнішого використання переваг цього транспортного засобу – швидкого їх проходження. Велосипедний туризм, з одного боку, сприймається як вид активного відпочинку, з іншого – як різновид спортивного туризму, коли учасники отримують спортивні розряди і звання [1].

Велосипедний туризм має ряд переваг над іншими видами туристської діяльності, йому притаманні специфічні риси (за матеріалами [3–6] з доповненнями автора):

- більш висока швидкість пересування і нижча стомлюваність, ширші можливості при виборі маршруту у порівнянні з пішохідним туризмом; велика інтенсивність руху дозволяє велотуристу побачити значно більше, ніж пішохіднику;

- якщо інші види туризму обмежені у виборі району (у гірський похід не можна ходити на рівнинній місцевості, у водний – у пустелі), то велосипедні походи можуть проходити практично в будь-якій місцевості, для них доступні майже всі райони: пустелі, тундри, степи, гори;

- на велосипеді можна проїхати практично по будь-якій дорозі, по стежці і просто по рівному ґрунту, з ним можна перелізти через глибокий яр, долати піски, кам'яністі гірські стежки й осипи, переходити вброд річки;

- дозволяє долати дуже великі відстані з можливістю оглядати визначні місця на маршруті та гармонійно співіснувати з природою; лише в авто- і мототуризмі відстані більше, але при цьому є обмеження у виборі дороги можливостями транспортного засобу;

- висока швидкість забезпечує швидку зміну вражень; у велосипедному поході можна один день пробиватися через сніг серед високих вершин, на наступний – засмагати біля теплого моря, потім йти крізь густий ліс, через численні броди, а через два дні – їхати по сухій напівпустелі; за день залежно від темпу руху, погоди, стану дороги і наявності перешкод велотуристи проїжджають від 40 до 120 км, а при попутному вітрі – від 45 до 140 км;

- характерні динамічні походи із різними перешкодами; на велосипеді можна дістатися до будь-яких місць, куди зазвичай на машині або мотоциклі проїхати неможливо через погану дорогу, а пішки дійти досить складно через їх віддаленість;

- у велопоходах, на відміну від пішохідних, не доводиться переносити на собі спорядження, адже весь вантаж кріпиться на велосипеді;

- доступний людям будь-якого віку, адже навантаження в ньому легко дозуються;

- багатосезонний вид туризму: у велопоходи можна виїздити влітку, весною і восени;

- в екологічному відношенні велосипед є найбільш чистим видом транспорту; просуваючись у природному середовищі вже накатаними місцевими дорогами, велотуристи найменше впливають на природу.

Велотуристи через використання у пересуванні транспортний засіб – велосипед – є учасниками дорожнього руху, а тому зобов'язані підкорятися його правилам. Серед великої кількості різновидів велосипедів у туризмі переважно використовуються туристський і гірський. Туристські велосипеди (інша назва – туринги, англ. touring), призначені для тривалих поїздок як дорогами без твердого покриття, так і у місті, міцні та зручні, здатні перевозити багаж, мають широкий діапазон передач. Відрізняються більш масивною рамою, наявністю освітлювальних електроприладів, крил і багажника; мають більш високу посадку велосипедиста; шини 1,3/4–1,5/8" (дюйми); кермо часто пряме, іноді має форму горизонтальної «вісімки». Гірські велосипеди (інша назва – маунтінбайки, англ. mountainbike, МТВ, від англ. mountain «гора» + bike «велосипед» = «гірський велосипед»), призначені для їзди бездоріжжям, міцні та приземкуваті. Для протистояння раптовій тряскі передбачено посилене розширене пряме або з «ріжками» кермо, де виставлений механізм перемикання швидкостей (від 16 до 30 передач). Вони мають дуже міцні рами, потужні колеса діаметром 26" (559 мм), широкі шини (1,85–2,5") з високим протектором, амортизаційну вилку переднього колеса, жорстку або амортизовану підвіску заднього колеса, гідравлічні або механічні дискові гальма та ін. [1, 2].

Велосипедний туризм як популярний вид активної рекреаційної діяльності має багато різновидів. За тривалістю велопоходи бувають: одноденний (не передбачає ночівлі; як правило, виїзд – рано вранці, повернення – ввечері того ж дня); похід вихідного дня (з однією ночівлею; як правило, виїзд – у суботу вранці, повернення – у неділю ввечері); багатоденний (тривалістю у кілька днів, із відповідною кількістю ночівель); тривалий (тривалістю до кількох місяців та з маршрутом по кількох регіонах, країнах). Подорожі на велосипедах за складністю

варіюються від нескладних безпечних маршрутів до екстремальних велотурів по трасах підвищеної складності у важкодоступних місцевостях (гори, пустелі) [1, 2]. Залежно від мети виокремлюють такі підвиди велосипедного туризму (табл. 1).

Таблиця 1

Підвиди велосипедного туризму (за матеріалами [3, 5])

Підвид велотуризму	Тривалість	Мета	Технічна характеристика
спортивний велотуризм	багатоденні	найбільш захоплююча сфера велосипедного туризму, що вимагає повної віддачі фізичних і моральних сил	швидкий темп – похід на спортивно-туристичних і спортивних велосипедах на відстань не менше 80 км із швидкістю руху не менше 20–25 км/год.
класичний (традиційний) велосипедний туризм	одноденні, багатоденні	маршрут може бути різної протяжності і практично в будь-якому регіоні	середній темп – похід для велотуристів на всіх типах велосипедів на відстань не більше 100 км із швидкістю руху по рівній дорозі не менше 15 км і не більше 20–25 км/год.
екскурсійно-оздоровча велоїзда	одноденні, багатоденні	складається з вечірніх велопрогулянок і походів у вихідні дні на природу	повільний темп – поїздка на велосипедах всіх типів на відстань до 60 км із швидкістю руху по рівній дорозі 10–15 км/год.
велосипедні подорожі у віддалені, важкодоступні райони	багатоденні	завжди ризиковані, особливо взимку – будь-яка незначна подія або нетяжке захворювання, абсолютно безпечно в околицях великих міст, може становити серйозну загрозу у безлюдних місцях	швидкий темп – похід на спортивно-туристичних і спортивних велосипедах на відстань не менше 80 км із швидкістю руху не менше 20–25 км/год.
спортивно-пізнавальний велотуризм	багатоденні	дальні веломандри країною та за кордон; передбачається огляд визначних пам'яток, цікавих у природному або історичному відношенні місць	швидкий темп – похід на спортивно-туристичних і спортивних велосипедах на відстань не менше 80 км із швидкістю руху не менше 20–25 км/год.
агітаційні історико-патріотичні велопробіги і велоходи	одноденні, багатоденні	велопоходи, що супроводжується оглядом пам'яток, які пов'язані з історією держави	середній темп – похід для велотуристів на всіх типах велосипедів на відстань не більше 100 км із швидкістю руху по рівній дорозі не менше 15 км і не більше 20–25 км/год.

Список використаної літератури:

1. Бейдик О.О. Різновиди активних форм туризму і рекреаційних занять по сферах Землі / О.О. Бейдик, В.І. Новикова // Рекреаційні ресурси та послуги гостинності в регіонах України : матер. III Всеукр. Інтернет-конф. (17 травня 2018 р., м. Черкаси). – Черкаси : Ю.А. Чабаненко, 2018. – С. 81–90.
2. Велосипедний туризм // Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Велосипедний_туризм.
3. Гуревич И. Велосипед и путешествия / И. Гуревич, А. Вишнеvский, А. Рассукованный. – СПб. : Компьютербург, 2004. – 532 с.
4. Жданович О.В. Велосипедний туризм : метод. посіб. / О.В. Джанович. – Ужгород : Закарпатський Центр туризму, краєзнавства, екскурсій та спорту учнівської молоді, 2010. – 37 с.
5. Онучин А.А. Велотуризм / А.А. Онучин. – М. : Мехнат, 1990. – 250 с.
6. Полищук Д.А. На прогулку с велосипедом / Д.А. Полищук. – К. : Здоровья, 1998. – 403 с.